

Medische en ethische bezwaren bij het wetsvoorstel 'Tijdelijke wet testbewijzen covid-19'

Het aangaan van medische handeling, zoals vaccinatie is altijd een vrije en persoonlijke afweging is. Lichamelijke integriteit en zelfbeschikkingsrecht zijn grondrechten. Er mogen geen discriminatoire gevolgen aan worden verbonden.

COVID is slechts voor een beperkte groep een risico. Voor het overgrote deel van de samenleving leidt een besmetting Er zijn geen testen beschikbaar die aantonen dat een persoon daadwerkelijk besmettelijk is met SARS-CoV-2. De huidige testen maken namelijk geen onderscheid tussen een besmetting die is opgelopen in de voorgaande periode, die niet meer besmettelijk is en een besmetting die is opgelopen, maar nog wel besmettelijk is. Wel of geen toegang geven tot niet-essentiële evenementen en bijeenkomsten op basis van vals positieve uitslagen discrimineren onterecht. Het wetsvoorstel geeft de ruimte om zonder raadpleging van de Tweede Kamer middels een ministeriële regeling te besluiten over testmethode en -strategie.

Gezien de discriminatoire gevolgen van de besluitvorming op grondrechten over lichamelijke integriteit en zelfbeschikkingsrecht en de onzekerheden rondom de betekenis van testuitslagen is het niet te rechtvaardigen dat dergelijke besluiten zonder raadpleging van de Tweede Kamer worden genomen. Bij een dergelijke afweging van toekomstige onzekerheden op diverse terreinen naast de medische gevolgen van SARS-CoV-2, dienen maatschappelijke overwegingen via raadpleging van de Tweede Kamer meegenomen te worden.

Verder wordt in het wetsvoorstel de mogelijkheid geboden om met een vaccinatiebewijs toegang te krijgen. Het is totnogtoe onbekend of een vaccinatie leidt tot een verminderde besmettelijkheid. Het is voorbarig om een wetsvoorstel aan te nemen dat mogelijkheden biedt om gevaccineerden privileges voor (toegang tot) evenementen of andere bijeenkomsten te verlenen. Bij de afweging van de besmettelijkheid is het noodzakelijk om ook de (beperkte) besmettelijkheid van mensen zonder klachten mee te nemen. Is het zo dat mensen zonder klachten, van jong tot oud, besmettelijker zijn dan gevaccineerden zonder klachten? Pas als deze vraag onomstotelijk positief beantwoord kan worden op basis van wetenschappelijk onderzoek rechtvaardigt dat het voornemen voor een wetsvoorstel om gevaccineerden bij voorrang toegang tot niet-essentiële bijeenkomsten.

Daarnaast leidt het wetsvoorstel tot druk bij mensen die twifelen of het vaccin liever niet nemen, omdat een deel van hun vrijheid er van afhankelijk wordt. Dit is duidelijk in strijd met het individuele recht op zelfbeschikking, een grondslag van de mensenrechten.

De Gezondheidsraad geeft in haar advies van 14 januari jl. ruimte om bedrijven mensen te laten weigeren op basis van een testuitslag of vaccinatiestatus. Hoewel de Tweede Kamer eerdere moties (25295, nr. 864 en 25295, nr. 676) heeft aangenomen om indirecte vaccinatieplicht niet toe te staan, zal de ruimte die dit advies geeft aan bedrijven wel tot indirecte vaccinatieplicht of testplicht leiden.

Hiermee wordt een duidelijke ethische grens overschreden worden. De Tweede Kamer moet dan ook niet toestaan dat bedrijven en instellingen een vaccinatie als vereiste stellen om mee te doen aan een normaal maatschappelijk en sociaal leven. De richting waarin de coronamaatregelen nu gaan, scheppen een gevaarlijke precedent waar zelfbeschikking en recht op integriteit van het lichaam in het gedrang komen.

De beslissing om al dan niet te vaccineren tegen Covid-19 moet altijd vrijwillig moet zijn. Het nemen van een vaccin is een persoonlijke keuze, waarbij zowel de voor- als de mogelijke nadelen voor het individu zijn en niet voor de maatschappij. Hierbij is het de taak van de arts om goed te informeren over voor- en nadelen via een zo volledig mogelijke 'informed consent'.

Ook de Raad van Europa heeft zich op 27 januari jl. met resolutie 2361 nadrukkelijk uitgesproken tegen het verplicht stellen van het coronavaccin. Discriminatie tussen mensen die zich wel en hen die zich niet laten vaccineren is volgens de Raad van Europa niet toegestaan. Gezondheidsdiscriminatie moet te allen tijde voorkomen worden.

Mensen met klachten moeten verzocht worden om thuis te blijven. Mensen zonder klachten dienen geen maatregelen opgelegd te krijgen en dus ook geen 'bewijs of paspoort' te overleggen om hun gezondheid aan te moeten tonen. De huidige beleidslijn is gevaarlijk. Het is belangrijk dat we overstappen op een beleid waarbij gezonde mensen hun vrijheid terugkrijgen en kwetsbare mensen op basis van vrijwilligheid zo goed mogelijk bescherming wordt geboden.